

Power of tefilla; Sitting in
front of someone

רפואה שלמה נדי'ה חי'ה בת ויקטוריה

Topic: the power of tefilla on Rosh Hashana

Questions:

- Are you allowed to sit in front of someone while praying?
- How about stand/ walk by?
- How about if one was sitting and someone decides to pray behind you, do you have to get up?

בראש השנה נפקדה שרה רחל וסנה מנלן אמר רבי אלעזר אתיא פקידה פקידה אתיא זכירה זכירה פתיב ברחל וניפור אלהים את רחל וכתוב בסנה וזכרה זכירה מראש השנה דכתיב שבתון זכרון תרועה

It was taught in the *baraita*: **On Rosh HaShana, Sarah, Rachel, and Hannah were revisited** by God and conceived children. The Gemara asks: **From where do we derive this? Rabbi Elazar said: This is derived** by means of a verbal analogy between one instance of the term **revisiting** [*pekida*] and another instance of the term **revisiting**, and by means of a verbal analogy between one instance of the term **remembering** [*zekhira*] and another instance of the word **remembering**. **It is written about Rachel: “And God remembered Rachel”** (Genesis 30:22), **and it is written about Hannah: “And the Lord remembered her”** (I Samuel 1:19). **And** the meaning of these instances of the term **remembering** is **derived** from another instance of the term **remembering**, **with regard to Rosh HaShana, as it is written: “A solemn rest, memorial proclaimed with the blast of a shofar”** (Leviticus 23:24). From here it is derived that Rachel and Hannah were remembered by God on Rosh HaShana.

פקידה פקידה פתיב בסנה פי פקד ה' את סנה וכתוב בשרה נה' פקד את שרה

And the meaning of one instance of the term **revisiting** is derived from another instance of the term **revisiting**. It is written about Hannah: “And the Lord revisited Hannah” (I Samuel 2:21), and it is written about Sarah: “And the Lord revisited Sarah” (Genesis 21:1). From here it is derived that just as Hannah was revisited on Rosh HaShana, so too, Sarah was revisited on Rosh HaShana.

בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין מנלן דכתיב תקעו בהדש שופר בפסא ליום חגנו פי חק לישראל הוא ונגו'

It was further taught in the *baraita*: **On Rosh HaShana Joseph came out of prison**. The Gemara asks: **From where do we derive this? As it is written: “Sound a shofar at the New Moon, at the covered time of our Festival day. For this is a statute for Israel, a judgment of the God of Jacob”** (Psalms 81:4–5). This is a reference to Rosh HaShana, the only Festival that occurs at the time of the New Moon, when the moon is covered and cannot be seen.

הריון של שרה, רחל וחנה

הבהרנו את משמעות הביטוי: "היום הרת עולם". כעת, נפנה לחלקו השני של המאמר: הריון של שרה, רחל וחנה, ובהמשך נחבר בין השניים.

קריאת התורה וההפטרה בשני ימי [ראש השנה](#) מפגישות אותנו עם שרה ובנה יצחק, חנה ובנה שמואל ועם רחל ובניה - עם ישראל (המכונה כאן אפרים). מדוע נבחרו דווקא קטעים אלו לקריאה בראש השנה?

ניתן לומר בפשטות, שהסיבה לקריאת קטעים אלו בראש השנה, היא העובדה שאותן נשים נפקדו בראש השנה, כפי שנאמר במסכת ראש השנה, דף יא עמוד א'.

ביום ב' של ראש השנה, קריאת התורה היא בבראשית פרק כ"ב, בה נכתב על עקדת יצחק ועל צאצאי נחור אבי אברהם ומפטירים בירמיה לא' (א-כ), שם הנושאים הם אהבת ה' לישראל (א-ה), קיבוץ הגלויות (ו-ח), שמחת הגאולה (ט-יג), בכיה של רחל וה' מנחמה (יד-טו) ובסיום - תשובת אפרים מתקבלת (יז-יט).

הרבה מן ההלכות הנוגעות לתפלה, למדו רבותינו מן המעשה המובא בתחילת ספר שמואל, אודות חנה, אמו של שמואל הרמתי, שהלכה לבית המקדש והתפללה לפני ה' שיזכה אותה בפרי בטן. ואכן מכח תפלתה נולד לה בנה הקדוש, הוא הנביא שמואל.

Our Sages derived many laws pertaining to prayer from the incident recorded in the beginning of the book of Shmuel regarding Chana, mother of Shmuel Ha'Navi, who went to the Mishkan (Tabernacle) in Shilo in order to pray to Hashem that she be able to bear children. Through the power of her prayer, he holy son, Shmuel Ha'Navi, was born.

ברכות דף לא

אמר [רב המנונא](#): כַּמָּה הִלְכְתָא גְבַרְוֹתָא אִיכָא לְמִשְׁמַע מִהַגִּי קְרָאִי דְסַנְהָ. "וְסַנְהָ הִיא מְדַבְרַת עַל לִבָּהּ" — מִכָּאן לְמַתְפַּלֵּל צָרִיךְ שְׂכִינּוּן לְבוּ. "רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת" — מִכָּאן לְמַתְפַּלֵּל שְׂיַחְתוּךְ בְּשִׂפְתָיו. "וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע" — מִכָּאן שְׂאֲסוּר לְהַגְבִּיחַ קוֹלוֹ בְּתַפְלָתוֹ. "וַיִּחְשְׁבֶהָ עָלַי לְשַׁפְּרָהּ" — מִכָּאן שְׂשִׁכּוֹר אֲסוּר לְהַתְפַּלֵּל

[Rav Hamnuna](#) said: How many significant *halakhot* can be derived from these verses of the prayer of Hannah? As it says: “And Hannah spoke in her heart, only her lips moved and her voice could not be heard, so Eli thought her to be drunk” ([I Samuel 1:13](#)). The Gemara elaborates: **From** that which is stated **here**: “**And Hannah spoke in her heart,**” the *halakha* that **one who prays must focus his heart** on his prayer is derived. And **from** that which is stated **here**: “**Only her lips moved,**” the *halakha* that **one who prays must enunciate** the words **with his lips**, not only contemplate them in his heart, is derived. **From** that which is written **here**: “**And her voice could not be heard,**” the *halakha* that **one is forbidden to raise his voice in his Amida prayer** as it must be recited silently. **From** the continuation of the verse **here**: “**So Eli thought her to be drunk,**” the *halakha* that **a drunk person is forbidden to pray**. That is why he rebuked her.

“אני האשה הנצבת עמך בזה”, אמר רבי יהושע בן לוי: מכאן שאסור לישב בתוך ארבע אמות של תפלה.

When Hannah came to the Temple with her son Samuel, she told Eli: “My lord, as your soul lives, my lord, **I am the woman who stood here with you** to pray to the Lord” (I Samuel 1:26). **Rabbi Yehoshua ben Levi said: From here the *halakha* that it is forbidden to sit within four cubits of one who is praying** is derived. As the verse says: “Who stood here with you,” indicating that Eli stood alongside Hannah because she was praying.

“אל הנער הזה התפללתי”. אמר רבי אלעזר: שמואל מורה הלכה לפני רבו הזה. שנאמר: “נישחטו את הנער אל עלי”. משום ד’נישחטו את הפר’ הביאו הנער אל עלי?

Additionally, Hannah’s emphasis in speaking to Eli, “**for this youth I prayed**” (I Samuel 1:27), indicates that she came to protect him from danger. As **Rabbi Elazar said: Samuel was one who taught *halakha* in the presence of his teacher.** Hannah wanted to pray that he not be punished by death at the hand of Heaven for his transgression, **as it is stated: “And they slaughtered the cow and they brought the youth to Eli”** (I Samuel 1:25). This verse is puzzling. **Because they slaughtered the cow, therefore, they brought the youth to Eli?** What does one have to do with the next?

אָלָא, אָמַר לָהֶן עָלַי: קְרָאוּ פִּהֶן, לִימִי וְלִשְׁחוֹט. חֲזַנְהוּ שְׂמוּאֵל דְּהוּוּ מְהֻדְרֵי בְּתֵר פִּהֶן לְמִישְׁחֵט, אָמַר לְהוּ: לָמָּה לָּכוּ לְאַהֲדוּרֵי בְּתֵר פִּהֶן לְמִישְׁחֵט? שְׁחִיטָה בְּזֶר פְּשָׁרָה! אֵייתוּהוּ לְקַמִּיָּה דְעָלַי. אָמַר לִיָּה: מָנָא לָךְ הָא? אָמַר לִיָּה: מִי פְתִיב "וְשִׁחֵט הַפֶּהֶן"?! "וְהַקְרִיבוּ הַפְּהָגִים" פְּתִיב, מִקְבָּלָה וְאֵילָךְ מִצְוֹת כְּהוֹנָה, מִכָּאן לְשְׁחִיטָה שְׁפָשָׁרָה בְּזֶר.

Rather, this is what happened: Eli said to those who brought the offering: Call a priest; he will come and slaughter the offering. Samuel saw them looking for a priest to slaughter the animal. He said to them: Why do you need to look for a priest to slaughter it? Slaughter of an offering performed by a non-priest is valid. They brought him before Eli to clarify his statement. Eli said to him: How do you know this? Samuel said to him: Is it written in the Torah: And the priest shall slaughter indicating that the offering may only be slaughtered by a priest? **It is written: "And the priests shall offer,"** only **from the stage of receiving the blood in the bowls and onward is it a mitzva** incumbent upon **priests alone. From here the halakha that slaughter by a non-priest is acceptable** is derived.

אָמַר לִיָּה: מִימָר שְׁפִיר קָא אָמְרַת, מִיָּהוּ מוֹרָה הִלְכָה בְּפָנֵי רַבָּךְ אַתָּ, וְכָל הַמּוֹרָה הִלְכָה בְּפָנֵי רַבּוּ חַיִּיב מִיָּתָה. אַתָּא חֲנָה וְקָא צְוֹחָה קַמִּיָּה: "אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְצָבֶת עִמָּכָה בְּזֶה וְגו'". אָמַר לָהּ: שְׁבִקִי לִי דְאֶעֱנִישִׁיהּ, וּבְעֵינָא רַחֲמֵי, וְיָהִיב לָךְ רַבָּא מִיָּנִיָּה. אָמְרָה לִיָּה: "אֵל הַנֶּעַר הַזֶּה הִתְפַּלְלֵתִי".

Eli said to Samuel: You have spoken well and your statement is correct, but **nevertheless, you are one who issued a halakhic ruling in the presence of your teacher, and anyone who issues a halakhic ruling in the presence of his teacher, even if the particular halakha is correct, is liable for death** at the hand of Heaven for showing contempt for his teacher. **Hannah came and shouted before him: "I am the woman who stood here with you to pray to the Lord;" do not punish the child who was born of my prayers. He said to her: Let me punish him, and I will pray for mercy, that the Holy One, Blessed be He, will grant you a son who will be greater than this one. She said to him: "For this youth I prayed"** and I want no other.

דין ישיבה בתוך ארבע אמות של המתפלל

Sitting Within Four Amot of One Praying

איסור ישיבה סמוך למתפלל

ובגמרא במסכת ברכות (לא:) למדו ממה שאמרה חנה לעלי הכהן בשעה שהתפללה, "אָנִי האִשָּׁה הַנִּצְבֶּבֶת עִמָּךָ בְּזֶה לְהִתְפַּלֵּל אֵל ה'", מלמד, שאסור לאדם לשבת בתוך ארבע אמות של המתפלל. כלומר, כאשר אדם מתפלל תפילת העמידה, אסור לשבת בתוך ארבע אמותיו. ושיעור ארבע אמות הוא קרוב לשני מטר.

והנה אין חילוק בזה אם בא לשבת לפני המתפלל, או בצדדיו, שכל שהוא בתוך ארבע אמות של המתפלל אסור לשבת שם, אלא ירחיק מעט יותר מארבע אמות, ואז רשאי לשבת. ופשוט שאין חילוק בזה אם המתפלל הוא איש, או שהיא אשה שמתפללת, שבכל אופן אסור לשבת בתוך ארבע אמותיו של המתפלל.

The Prohibition to Sit in Close Proximity of One Praying

Our Sages (Berachot 31b) learned from what Chana told Eli Ha'Kohen while she was praying, "I am the woman standing with you here to pray to Hashem," that one may not sit within four Amot of one praying Amida. Four Amot is equal to approximately 6.5 feet.

There is no distinction whether one wishes to sit in front or on the side of one praying, for as long as one is within four Amot of one praying, one may not sit

there; rather, one should move slightly more than four Amot of the individual praying, at which point one may be seated. Clearly, there is no difference whether the individual praying is a man or woman and the prohibition to sit within their four Amot remains the same.

טעם האיסור

נחלקו רבותינו הראשונים בטעם האיסור לשבת סמוך למתפלל. והרב בעל הלכות גדולות כתב, שטעם האיסור בזה הוא מפני שהשכינה שורה בתוך ארבע אמות של המתפלל. ומפני כבוד השכינה אסור לשבת שם. וכן משמע מדברי הזהר הקדוש, כי עיקר האיסור בזה הוא מחמת כבוד השכינה.

ורבינו הטור כתב, שהטעם הוא מפני שנראה הדבר כאילו חבירו מקבל עליו עול מלכות שמים, ואילו הוא יושב בטל בשלוות נפש ואינו מקבל עליו עול מלכות שמים.

והרב רבינו המאירי כתב, שטעם האיסור הוא כדי שלא יתבלבל המתפלל בשעת תפילתו מחמת הסובבים אותו. ועוד כתב בספר המכתם, שאסור לשבת סמוך למתפלל, כדי שלא יתבייש המתפלל מחבירו שרואה שהוא בוכה בתפילתו.

The Reason for this Prohibition

Our Sages disagree regarding the reason why sitting within four Amot of one praying is forbidden. The Ba'al Halachot Gedolot writes that the reason for this is because Hashem's presence rests within four Amot of one praying and sitting there is therefore disrespectful. It seems that according to the holy Zohar, the reason is likewise due to respect for the presence of Hashem.

The Tur writes that the reason for this prohibition is because it seems that while one individual is accepting the sovereignty of Hashem upon himself, this individual is sitting idly and complacently and not accepting Hashem's kingship.

The Meiri writes that the reason for this prohibition is in order for the concentration of the one praying not to be disturbed by those around him. The Sefer Ha'Michtam adds that the reason is in order for the individual praying not to be ashamed by the fact that the person sitting next to him sees him crying while he is praying.

ישיבה מאחורי המתפלל

והנה לענין ישיבה מאחורי אדם המתפלל, יש לדון בזה לפי הטעמים שהזכרנו, כי אם נאמר שהאיסור לשבת בסמוך למתפלל הוא מפני כבוד השכינה, הרי שיש לנו לאסור בזה אף מאחורי המתפלל, אבל אם נאמר שטעם האיסור בזה הוא בכדי שלא יתבייש המתפלל, או בכדי שלא יתבלבל, אם כן לא שייך טעם זה כאשר הוא יושב מאחוריו.

ולהלכה, רבינו הרמב"ם (בפ"ה מהלכות תפלה) כתב, שאסור לישב "בצד העומד בתפלה". ומשמע קצת שמאחוריו רשאי לשבת. וכן מרן השלחן ערוך (סימן קב) כתב, שאסור לישב בתוך ארבע אמות של המתפלל "בין מלפניו בין מן הצדדין", ומשמע קצת שמאחוריו מותר. וכן כתבו כמה מגדולי האחרונים, שלדעת מרן השלחן ערוך, מותר לשבת מאחורי המתפלל. אולם יש מחמירים בדבר. הלכך, המחמיר שלא לשבת מאחורי המתפלל, תבא עליו ברכה. ולמנהג האשכנזים יש לאסור בזה בפשיטות, שלא לשבת מאחורי אדם המתפלל, שכן פסק בפירוש רבינו הרמ"א, שבני אשכנז קבלו הוראותיו.

Sitting Behind One Praying

Regarding sitting behind one praying, this would be contingent on the aforementioned reasons. If the reason why it is forbidden to sit close to one praying is out of reverence for the presence of Hashem, this should be forbidden even when one sits behind one who is praying. However, if the reason is for the one praying not to be ashamed or disturbed, these reasons no longer apply when one sits behind the individual praying.

Halachically speaking, the Rambam (Chapter 5 of Hilchot Tefillah) writes that it is forbidden to sit “on the side of one praying.” It would seem from here that one may sit behind one praying. Similarly, Maran Ha’Shulchan Aruch rules that one may not sit within four Amot of one praying, “whether in front of him or on his side.” It would likewise seem from here that sitting behind him would be permissible. Indeed, some great Acharonim write that according to Maran Ha’Shulchan Aruch, one may sit behind one praying. Nevertheless, there are those who rule stringently on this matter. Thus, if one acts stringently and does not sit behind one praying, he shall surely be blessed. According to the Ashkenazi custom, sitting behind one praying is certainly forbidden, for this is how the Rama rules and Ashkenazim have accepted the Rama’s rulings.

ישיבה בסמוך לשליח ציבור

ומן האמור אנו למדים שהוא הדין לגבי אדם הרוצה לשבת בסמוך לחזן המתפלל בחזרת התפילה, שאסור לו לשבת, אלא אם הוא מחוץ לארבע אמותיו של החזן. וכן כתב להעיר על זה מרן רבינו הגדול זצ"ל בשו"ת יחווה דעת (חלק ה), שאף המיקלים לשבת בחזרת השליח ציבור, צריכים להזהר שלא לשבת בתוך ארבע אמותיו של החזן.

Sitting in Close Proximity of the Chazzan

Based on the above, the same would apply to one who wishes to sit within four Amot of a Chazzan while he recites the repetition of the Amida and one will not be permitted to do so until he distances himself more than four Amot away from where the Chazzan is standing. Maran Rabbeinu *zt"l* points this out in his Responsa Yechave Da’at (Chapter 5) and writes that even those who act leniently and sit during the Chazzan’s repetition must make certain not to do so within four Amot of the Chazzan.

ולסיכום: אסור לשבת בסמוך לארבע אמותיו (שני מטר) של המתפלל תפילת העמידה. בין מלפניו, ובין מצדדיו. ויש מחמירים בזה אף כשהוא יושב מאחורי המתפלל. והוא הדין שאסור לשבת בסמוך לשליח ציבור בשעה שהוא מתפלל.

Summary: One may not sit within four Amot (6.5 feet) of one praying Amida, whether one is sitting in front of him or to his side. Some rule stringently regarding sitting behind one praying, as well. It is likewise forbidden to sit within four Amot of a Chazzan while he is reciting the repetition of the Amida.

הליכות עולם פרשת יתרו

אסור לשבת לפני מי שיתפלל שמונה עשרה ואם היה יושב מקודם ואחר כך בא המתפלל ועמד כנגדו או היה יושב עוסק בתורה או עוסק בתפלה לא יקום ממקומו ואפילו מדת חסידות לקום אין בזה ואדרבה יש לחוש לאיסור ביטול תורה אם יקום ממקומו

ואם לא היה עוסק בתורה או בתפלה אם היה הדבר בבית כנסת ראוי לחוש להחמיר לקום ממקומו שכנגד המתפלל אבל אם היה הדבר בבית ובשאר מקום שאינו מיוחד לתפלה אין צריך לקום מן הדין ומכל מקום מדת חסידות יקום ממקומו

What about if someone stands behind you and starts the amida must you get up?

However, Chacham Ovadia Yosef, in his work Halichot Olam (vol. 1, p. 146), rules that a person who is praying or studying Torah may sit within four Amot of somebody reciting the Amidah if he had been sitting in that seat before the person began the Amidah. For example, if a person recites Korbanot, Pesukei De'zimra or other sections of the prayer service, and somebody begins reciting the Amidah near him, the first person may remain seated.

In fact, Chacham Ovadia writes that one should not disrupt his study or prayer to stand when somebody begins reciting the Amidah near him. One may not, however, sit down to learn or pray near somebody who had already begun the Amidah.

Summary: One may not sit within four Amot (6-8 feet) in any direction of somebody reciting the Amidah, unless he studies Torah or prays and was sitting in that seat before the other individual began reciting the Amidah.